

бодителна поезия], отпечатъкът отъ сб. Б. А. Н. кн. II, София, 1915, с. 66, 84.

25. *Д-ръ Ив. Д. Шишмановъ* — Студии изъ областта на българското възраждане. В. Н. Григоровичъ, неговото пж-тешествие въ Европейска Турция (1844—1845) и неговитѣ отношения къмъ българитѣ“... (сб. Б. А. Н., кн. VI, 4, София, 1916) — даде свѣдения и по-нови извори, като не се е справилъ съ посоченитѣ въ работата му статии за Чинтуловъ. Така напримѣръ, като дата на смъртта му е посочена 1890 год. — повторена е грѣшката въ Ил. Св. Шишмановъ не е забѣлѣзалъ, че Чакъровъ и Грековъ сж едно и сжщо лице, та се опитва да вади заключения отъ еднаквостта на писаното отъ единия и другия, прѣразказвайки Грековата басня за Хомяковия „Орелъ“ (с. 126—127; 148—149). Оцѣнка на Чинтуловъ не е дадена, но е загатнато, че той още не е достатъчно оцѣненъ. Накрай е прибавена кратка библиография.

26. На Чинтуловъ, безъ да се споменава името му, сж посветени нѣколко реда въ литературния подлистникъ на К. Константиновъ — „Стариятъ градъ“ (в. „Трибуна“, год. I, бр. 52 от 26.VIII, 1919). Сжщиятъ подлистникъ и въ книгата на Константиновъ — „Къмъ близкия“, София, 1920. Авторътъ пише: „Тукъ (Сливенъ) се роди и угасна оня крохтъкъ поетъ-учителъ, който видѣ широкия свѣтъ — но не можа да се откъсне отъ бащинията си и се върна, за да изпѣе прѣзъ 50-тѣхъ години най-трогателната пѣсень, съ която тогавашнитѣ майки изпращаха своитѣ синове да умиратъ (?):

Прощавай, синко, много здраве.

. . . . .

Свѣтъ и хората да видишъ,

И да си търсишъ тамъ честта! (Цит. кн. с. 29).

27. *Боянъ Пеневъ* — П. Р. Славейковъ, София, 1919 — смѣта стихотворенията на Славейковъ въ „Смѣсна китка“ и „Пѣснопойка“ „като първи поетически произведения на новата българска литература“ (с. 41—42). А като говори по-нататъкъ за първитѣ поетически опити у насъ прѣзъ XIX в., които нѣматъ художествена цѣна, прибавя: „Исключение до извѣстна степенъ правятъ опититѣ на Найдентъ Геровъ и Добри Чинтуловъ прѣзъ